

Válogatott-utánpótlás a Székelyföldről

Interjú Szondy Zoltánnal, a Székelyföldi Labdarúgó-akadémiát működtető FK Csíkszereda klubelnökével

Öt év alatt Románia legjobb futballakadémiái közé tornásztta fel magát a Csíkszeredában működő Székelyföldi Labdarúgó-akadémia. A focisuli folyamatosan tíz-tizenöt játékost ad Magyarország és Románia korosztályos válogatottjainak. Szondy Zoltánnal, az akadémiát működtető FK Csíkszereda elnökével beszélgettünk.

– Az utóbbi időben egyre több hallat magáról az FK Csíkszereda és a mellette működő akadémia. Hol tartanak a vetés és az aratás között?

– Amikor az FK felvállalta az akadémia működtetését, magyarországi partnereinkkel öt éves időszakra terveztünk. Az első ciklus a múlt esztendő végén járt le, és mivel célunk utánpótlás szinten az élvonalba való jutás volt, úgy érzem, a kihívásnak eddig megfeleltünk. Partiban vagyunk a legjobb anyorországi korosztályos csapatokkal, és a Román Labdarúgó-szövetség elnökét idézve azt mondhatom, a

Jelenleg tizenegy székelyföldi, illetve kolozs vári és szászrégenialköz pontunk van, ahol a mi programunk szerint nevelik és versenyeztetik az 5 és 14 év közötti korosztályt.

legjobb hazai akadémiaik közt vagyunk. Rázzvan Burleanu szerint az első három, szerintem inkább az első öt között. Két ország utánpótlás-válogatottjaiban vannak jelen a gyermekeink, akik közül rendszeresen 10–15-en kapnak behívót egyik-másik összetartásra vagy mérkőzésre.

– A szakemberek szkeptikusan tekintettek a helyszínválasztásra mondván, az akadémianak sokkal inkább Marosvásárhelyen vagy Székelyudvarhelyen lenne a helye.

– Az elmúlt öt esztendő alatt sok új dolgot próbáltunk ki, ezért is hasonlítgatják Magyarországon a csíkszeredai akadémiát az állatorvosi lóhoz. Az egyik újítás éppen a futballhagyománnyal rendelkező településektől való elfordulás volt. Nem vitatjuk, Marosvásárhely és Csíkszereda labdarúgó-múltját nem lehet egy napon emlegetni. Viszont abban az időszakban Csíkban találtunk az egyetlen olyan székelyföldi önkormányzatra, amely hajlandó volt átadnia a teljes sportbázisát, ugyanakkor felvállalta a működtetési költségek egyharmadát. Vajon Marosvásárhely átadta volna a létesítményeit? De ugyanígy nem adta át Székelyudvarhely sem, és más Hargita vagy Kovászna megyei város sem. Én nem Csíkszereda kor-teseként kerültem a képbe; magyarországi partnereink több szé-

kelyföldi városvezetővel felvették a kapcsolatot, érdeklődtek, mérlegeltek. Utólag beigazolódt, jó döntés volt egy teljesen szűz területre lépni. Marosvásárhelyen, ahol jó utánpótlásképzés folyik, versenyhelyzet alakult volna ki, ami sajnálatos módon számos esetben a gyerekek elszippantásáról szól.

– Annak idején a csíki jégkorongbarátok is nehezteltek az akadémiaira, mivel az szerintük a térség hagyományos sportágától tehetségeket fog elvonni.

– Mind a hokisok, mind mi egészen más gondokkal küszködünk. A sportvárosnak tartott Csíkszeredában a gyermekek döntő többsége nem sportol: nem jégkorongozik, nem focizik, és egyéb sportágot sem űz. A statisztikák való- sággal lesújtóak. Ezt már többször átbeszéltük a hokisokkal, hogy nem egymással kell rivalizálnunk, hanem egyszerűen meg kell keresnünk azokat a gyermekeket, akik szeretnének valamit sportolni. Őket kell bátorítanunk és felkarolnunk.

– Miként működik a kiválasztás? Fizetett szakemberek járják Székelyföldet, az edzők ajánlanak be tehetségeket, vagy akár az apuka is bekopoghat?

– Utóbbi eset is előfordult, és bár volt pár kellemes meglepetésünk, nem ez a jellemző. Jelenleg tizenegy székelyföldi, illetve kolozsvári és szászrégeni alközpontunk van, ahol a mi programunk szerint nevelik és versenyeztetik az 5 és 14 év közötti korosztályt. A három Magyarországról hozott szakmai igazgatónk felügyeli az alközpont-

ok működését, és követi a játékosok fejlődését, valamint az edzők tevékenységét. A megfigyelt kis focisták közül a legjobbak kerülnek Csíkszeredába.

– Román nemzetiségű gyermekek előtt is nyitva áll az akadémia kapuja?

– A híresztelések ellenére igen. Nálunk nem léteznek etnikai statisztikák, nemzetiségtől függetlenül mindenkit befogadunk, aki ide való. Az edzés nyelvéhez viszont ragaszkodunk, az a magyar marad.

– Mennyire eredményközpontúak az akadémia csapatai? Vagy inkább az egyéni kiteljesedésre összpontosítanak?

– Az elsődleges célunk a tehetségek kinevelése. Viszont ahhoz, hogy egy tehetség kiteljesedjék, nem mindegy, milyen csapatban játszik: megyei besorolásúban vagy az elitligában. Ezt nem könnyű eldönteni, ez az európai futballakadémiák állandó dilemmája. A hazai labdarúgó-szövetség beleegyezésével nemrég megdupláztuk az elsőosztályban játszó csapataink számát. Romániában mindössze két klub létezik, amely minden korosztályban ott van az élvonalban.

– A gyermekek fejlődésében elengedhetetlen a jó felnőttcsapat létezése. Mert, ha nincs kire felnéznie a gyermeknek, nincs célja, nehezen motiválható.

– A múltban mi sem fektettünk elég nagy hangsúlyt a felnőttcsapatra. Hiába mondtam, hogy ifiknél ott vagyunk az élbolyban, egyre többen kérdezték: de a nagyokkal mi

Szondy Zoltán: az elsődleges célunk a tehetségek kinevelése

a helyzet? Merthogy milyen akadémia az, amelynek a felnőttcsapata a harmadik vonalban kergeti a labdát? Megpróbálunk feljutni a második ligába, mégpedig úgy, hogy nem zsoldosokra, hanem saját játékosainkra alapozunk. Tudom, létezik egy másik út, amely sokkal könnyebben járható, de mi nem azt akarjuk választani.

– Akár egy esetleges újabb kudarc bevállalása árán? A tavaly nyáron is az utolsó fordulóban úszott el a feljutás...

– A balszerencsén túl 2017-ben elsősorban a keretben lévő két csoportosulás elkülönülésének tulajdoníthatóan úszott el a célkitűzés teljesítése. A csapatot idős, tapasztalt, Csíkszeredába hazatérő harminc körüli vagy idősebb játékosok, valamint 17–18 esztendő fiatalok alkották. Pontosan a huszonévesek hiányoztak, azok, akik általában egy csapat gerincét alkotják. Mostanra sem változott sokat a helyzet, csupán a fiataljaink gazdagodtak egy év rutinnal. Csíkszereda megbírná a tíz-tizenöt tapasztalt játékos szerződését, de ismétlem, mi nem ezt az utat akarjuk járni. Az akadé-

FOTÓ: KRISTÓ RÓBERT

A szeredaiak szerint az akadémia legyen akadémia és termelje ki a saját tehetségeit!

mia legyen akadémia, termelje ki saját tehetségeit!

– A jobbak közül néhányan már játszanak az FK-ban, viszont a fő cél inkább az első vagy a második liga táplálása volna csíki tehetségekkel.

– Az U19-esek között – akik lényegében 2000-ben született gyerekek – csaknem hat magyar, illetve román válogatott játékosunk van, ami nagyon sok egy csapat egyetlen nemzedékéből. A 18 éves Tamás Nándor már alapembernek számít az NB II-ben, és ha valamilyen sérülés nem hátráltatja, a jövő idényt a Puskás Akadémia első gárdájában kezdi. A vele egykorú Kovács Dániel is bemutatkozott a magyar másodosztályban.

– Egy páran román válogatottak. Akiiket kiszemel Bukarest, azok lemaradnak a magyar címeres mezről?

– A Román Labdarúgó-szövetséggel sikerült megértetnünk, hogy gyermekeink számára a magyar válogatott az első. Abban is meg egyeztünk, hogy azok, akik nem kapnak meghívást a korosztályos magyar válogatottba, nyugodtan mehetnek a románba.

– A gyermekek vagy a szülők gondolkoznak azon, hogy mégsem lenne jó elsietni a román válogatottságot? Hátha később mégis felhívják Budapestre?

– Igen, annál is inkább, mivel ide mindenki úgy érkezik, hogy magyar válogatott szeretne lenni. Folyamatosan azon dolgozunk szakmai partnereinkkel, a Puskás Akadémia illetékeseivel, hogy minél több információ jusson ki játékosainkról Magyarországra. Be kell látnunk azonban, Csíkszereda távol esik Budapesttől. A Magyar Labdarúgó-szövetség küldöttsége 2017 nyarán jutott el először az öt esztendeje működő akadémiankra. Meg is sértődtek, amikor a sajtónak elmondtam, valahogy nagyobb érdeklődésre számítottam volna a részükről.

SZUCHER ERVIN